



ศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย

SRATE OF FARMERS' DRAGON FRUIT MANAGEMENT FROM RONGJIK SUB-DISTRICT, PHURUA DISTRICT, LOEI PROVINCE

อารีรัตน์ ภูธรระ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย และ (2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 205 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .946 สถิติที่ใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติ t-test independent และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD และทำการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรที่มีประสบการณ์ปลูกมานาน 30 คน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านการนำ ด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และ ด้านการจัดองค์การ ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรที่มี เพศอายุ และระยะเวลาดำเนินธุรกิจแก้วมังกร แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายคู่ในด้านการควบคุม เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาแตกต่างกับเกษตรกรที่มีระดับการศึกษา ปวส./ปวท. หรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรเกี่ยวกับการจัดการให้ประสบผลสำเร็จ พบว่า ด้านการวางแผน เกษตรกรต้องมีการวางแผนทางการเงินและบุคลากร ด้านการจัดองค์การ เกษตรกรต้องจัดแบ่งหน้าที่ในการทำงาน ด้านการนำ เกษตรกรต้องมีความรู้ในการปลูกแก้ว ด้านการควบคุม เกษตรกรต้องควบคุมการทำงาน ได้แก่ การทำบัญชี รายงานผลการดำเนินงาน ควบคุมการทำงานของบุคลากร การผลิต และการตลาด

คำสำคัญ : การจัดการ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร จังหวัดเลย

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Abstract

This research aimed (1) to study state of farmers' dragon fruit management from Rongjik sub-district, Phurua district, Loei province and (2) to compare these state classified by their personal factors. Samples were 205 dragon fruit farmers from Rongjik sub-district, Phurua district, Loei province. Research tool was a rating scale questionnaire with its reliability at .946. Statistics used was frequency, percentage, mean, *SD*, t-test independent, ANOVA, and LSD for a pair test. 30 informants who had experienced in dragon fruit plants were interviewed using the structured interview form for qualitative technique.

The results found that:

1. Dragon fruit management by farmers from Rongjik sub-district, Phurua district, Loei province was at a high level. The highest aspect was Initiative followed by Control and Planning while the lowest was Organizational Management

2. A comparison of the dragon fruit management classified by their personal factors showed that: Farmers with different genders, ages, and duration of business operation had entirely indifferent state in management of dragon fruit business with a statistical significance at 0.05 level., and Farmers with different educational background had wholly indifferent state in management of dragon fruit business. When considering the pair test for Control, farmers with primary education differed from farmers with secondary education or diploma equivalence with a statistical significance at 0.05.

3. Results from the interviews found that: Financial plans, and operational plan for plantation, seeding, harvesting, transportation, quality control and market supply are Planning. Providing responsibilities for farmers regarding their physical structure, competence and keen areas were Organizational Management. Knowledge of dragon fruit business, giving suggestions, job assignment, cooperation, job motivation and job concentration for fruitful business success were Initiative. 3.4 Job supervision, accounting, operational report, production and marketing scheme were Control.

Keywords : Management, Farmers' Dragon Fruit, Loei Province



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แก้วมังกรเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง เป็นผลไม้ที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในยุโรปและอเมริกา โดยในต่างประเทศเรียกแก้วมังกรว่า “ดราگونฟรุต” (Dragon Fruit) ซึ่งเป็นพืชตระกูลกระบองเพชร มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกากลาง ในเอเชียนิยมปลูกกันมากในเวียดนาม (นฤมล มานิพพาน, มปป., หน้า 26)

ส่วนในประเทศไทยมีผู้นำแก้วมังกรมาเผยแพร่ให้มีการเพาะปลูกมานานแล้ว โดยพันธุ์ที่นิยมปลูกมีเนื้อสีขาว ซึ่งมาจากเวียดนามและเนื้อสีแดงมาจากไต้หวัน แก้วมังกรเป็นผลไม้ที่มีประโยชน์หลากหลาย เช่น รับประทานผลสด มีสรรพคุณทางยาและบรรเทาโรค เช่น โลหิตจาง เบาหวาน ลดคอเลสเตอรอล (กรมวิชาการเกษตร, 2558; นฤมล มานิพพาน, มปป., หน้า 26, 58, 62)

ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย เป็นตำบลหนึ่งที่เกษตรกรนิยมปลูกแก้วมังกรเป็นจำนวนมาก เป็นผลไม้ขึ้นชื่อของตำบลร่องจิกและจังหวัดเลย ดังข้อมูลจากรายงานของสำนักงานเกษตรจังหวัดเลย เมื่อปี พ.ศ.2556 พบว่าตำบลร่องจิก มีพื้นที่ปลูกแก้วมังกรมากถึง 1,584 ไร่ มีพื้นที่เก็บเกี่ยว 1,165 ไร่ มีผลผลิตส่งไปขายทั่วประเทศมากถึง 2,085.1 ตัน มีมูลค่ามากถึง 20.75 ล้านบาท (สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย, 2558) จากจำนวนผลผลิตที่มีจำนวนมากและเป็นสินค้าขึ้นชื่อของตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลยดังกล่าว ทำให้มีการจัดงานวันแก้วมังกรเป็นประจำทุกปี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นมาเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุน ให้เกษตรกรได้มีการรวมกลุ่มกัน ได้ร่วมมือ ร่วมใจกัน ในชุมชน เสริมสร้างรายได้ในชุมชนด้วยการจำหน่ายแก้วมังกร และยังเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการ

พัฒนาคุณภาพผลผลิตแก้วมังกรให้มีคุณภาพ โดยจัดให้มีกิจกรรมประกวดแก้วมังกรเป็นประจำทุกปี (เทศบาลตำบลร่องจิก, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 ข้อ 4.5.2 ที่ต้องการมุ่งเน้นให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนทุกระดับพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมพัฒนาความรู้ จัดการความเสี่ยง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

แต่ในการดำเนินธุรกิจของเกษตรกรเกี่ยวกับผลไม้ทั่วไป แก้วมังกรและรวมถึงเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรในตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลยนั้นที่ผ่านมายังประสบปัญหาในหลายด้าน ได้แก่ ปัญหาการแข่งขันทั้งจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ มีการนำเข้าสินค้าราคาถูกเข้ามาขายในประเทศ มีการขายตัดราคากัน ทำให้ต้องขายขาดทุน นอกจากนั้นยังประสบปัญหา ด้านเงินทุนไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องใช้เงินลงทุนในการปลูก ดูแล เก็บเกี่ยว สูง ผลผลิตไม่ได้คุณภาพและมาตรฐาน ผลไม้เน่าเสียจากการเก็บเกี่ยวไม่ทัน ขายไม่ทัน ล้นตลาด (นฤมล มานิพพาน, มปป., หน้า 55-59; วิโกเทค, 2558) จากปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นที่เกษตรกรต้องให้ความสำคัญกับการจัดการธุรกิจที่ดีในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เกษตรกรสามารถแข่งขัน อยู่รอดและเจริญเติบโตทางธุรกิจโดยอาศัยความรู้ในการจัดการที่ดี เพื่อให้เกษตรกรมีการจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้เกษตรกรบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ เช่น ต้องมีการวางแผนงานด้านต่างๆ ไว้ล่วงหน้า ถูกต้อง แม่นยำ มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม มีการใช้จ่ายเงิน สามารถทำการตลาด การผลิตได้อย่างมี

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร, 2556, หน้า 4; เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานงานเกษตรจังหวัดเลย พ.ศ.2556-2559 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ด้านการเกษตร สามารถนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพและปลอดภัย และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถผลิตและจัดการสินค้าเกษตรที่เหมาะสมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรได้รับการพัฒนาด้านการบริหารจัดการ การผลิต การตลาด และการสร้างเครือข่ายให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน (สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย, 2558) และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลร่องจิก ด้านที่ 5 ข้อ 7.2 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลผลิตการเกษตร สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และยกระดับคุณภาพการผลิตและการตลาดสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐานปลอดภัย (เทศบาลตำบลร่องจิก, 2558)

จากความสำคัญของการจัดการดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย เพื่อเป็นข้อมูลที่สำคัญในการนำไปสู่การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจแก้วมังกร ที่เป็นเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ได้มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดการที่ดี ซึ่งจะส่งผลทำให้เกษตรกรที่เป็นผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร

สมมติฐานของการวิจัย

1. เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย เพศต่างกันมีสภาพการจัดการแตกต่างกัน
2. เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย อายุต่างกันมีสภาพการจัดการแตกต่างกัน
3. เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีสภาพการจัดการแตกต่างกัน
4. เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแก้วมังกรต่างกันมีสภาพการจัดการแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยได้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย โดยในการวิจัย



ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด ด้านตัวแปรต้น และตัวแปรตามดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ตัวแปร ศึกษา สภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ใน ตำบลร่องจิก อำเภอ ภูเรือ จังหวัดเลย ด้านการจัดการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดการ องค์การ การนำและการควบคุม

1.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ตัวแปรต้น ด้าน ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และ ระยะเวลาในการ ดำเนินธุรกิจแก้วมังกร

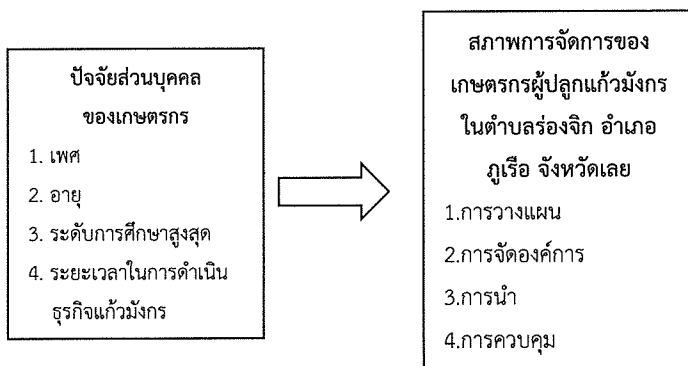
ตัวแปรตาม ด้าน การศึกษาสภาพการจัดการ ของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ด้านการจัดการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดการ องค์การ การนำและการควบคุม

2. ขอบเขตของประชากร ประชากรที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร (ในฐานะที่เป็นผู้ประกอบการ) ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 418 ครัวเรือน (เทศบาลตำบล ร่องจิก, 2557) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม คือ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ใน ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย โดยผู้วิจัยได้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ

Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนด ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 205 ตัวอย่าง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล คุณภาพ นั้น ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์จากตัวแทน เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรที่มีประสบการณ์ปลูกมา นาน จำนวน 30 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการของ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอ ภูเรือ จังหวัดเลย
2. ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรหรือหน่วยงาน ภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาสภาพ การจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการ พัฒนาความรู้และส่งเสริมศักยภาพให้กับเกษตรกรใน พื้นที่อื่นๆ หรือที่มีผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในอนาคต
3. ได้ข้อมูลสารสนเทศจากการวิจัย เพื่อ นำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ ในการศึกษาเกี่ยวกับ ด้านการจัดการ และการนำไปประยุกต์ ใช้ในการ ส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุง องค์การต่างๆ ในอนาคต เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปใน อนาคต



ภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

3. สร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

4. นำเครื่องมือ (แบบสอบถาม) ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ตามโครงสร้างเนื้อหา

5. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ (แบบสอบถาม) ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6. ทำหนังสือจากคณะฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

7. นำแบบสอบถามไป Try out ทดลองใช้ 30 ชุด

8. เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (ด้วยแบบสอบถาม) จำนวน 205 ตัวอย่าง

9. นำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและนำเสนอผลการวิเคราะห์

10. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาสร้างเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อยืนยันผลการวิจัย

11. นำเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและโครงสร้างเนื้อหา

12. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

13. เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ปลูกแก้วมังกรมานาน จำนวน 30 คน

14. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาทำการสังเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย

15. สรุปผลการวิจัย/อภิปรายผลการวิจัย/เสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 418 ครัวเรือน (เทศบาลตำบลร่องจิก, 2557) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง 205 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (validity) และค่าความเชื่อมั่น (reliability) ดังนี้ การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาในด้านเนื้อหา (content validity) ด้านความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (wording) โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ส่วนการทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (item total correlation) มีค่าระหว่าง .47-.85 แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มา หาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา



ของครอนบาช (Cronbach' alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ได้ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ .94 หลังจากนั้นจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยและหรือทีมงานที่เป็นผู้ช่วยนักวิจัยทำการแจกแบบสอบถามให้กับตัวอย่างจำนวน 205 ตัวอย่าง โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random samplings) โดยการจับฉลากครั้งละหนึ่งราย จนครบตามจำนวน 205 ตัวอย่าง หลังจากเก็บรวบรวมแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยและหรือทีมงานที่เป็นผู้ช่วยนักวิจัยทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยทำการสัมภาษณ์จากตัวแทนเกษตรกรปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ที่ปลูกแก้วมังกรมานาน จำนวน 30 ท่าน เพื่อยืนยันผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการ ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแก้วมังกร ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง ศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบล ร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ด้านการจัดการ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ

การวางแผน การจัดการ การนำ การควบคุม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน ดังนี้ การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติ t-test

การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) โดยใช้สถิติ F-test หากพบว่ามี ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบด้วยวิธีของ LSD

ส่วนการวิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ตัวแทนเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย เพื่อยืนยันผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอโดยการอธิบายเชิงพรรณนา เพื่อนำเสนอรายละเอียดและข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับงานวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาจำนวน 131 คน และมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจ 6 – 8 ปี

2. ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการการนำร่องลงมาคือ ด้านการควบคุม และด้านการวางแผน

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการจัดองค์กร ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกรายด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยสูงสุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ เกษตรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย มีสภาพการจัดการ ในด้านการนำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการมอบหมายงานให้กับบุคลากรโดยคำนึงผลสำเร็จตามแผนการดำเนินงานและความเจริญเติบโตของธุรกิจ รองลงมาคือ มีการมอบหมายงานให้กับบุคลากรโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญก่อน-หลัง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการมอบหมายงานได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย และมีวิธีการจูงใจที่ทำให้บุคลากรมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการทำงานให้เกิดผลสำเร็จตามแผนการดำเนินงานตามลำดับ

3.1 ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในด้านการควบคุม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมาตรฐานการปลูกสินค้าให้ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาด เช่น ลูกใหญ่ กลม หวาน กรอบ รองลงมาคือ มีมาตรฐานการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้าได้ตรงเวลานัดหมาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สามารถจัดทำรายงานผลการดำเนินงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนดตามลำดับ

3.2 ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในด้านการวางแผน ผลการวิจัย แสดงให้

เห็นว่า เกษตรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลยมีสภาพการจัดการ ในด้านการวางแผนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินโดยคำนึงความคุ้มค่าจากการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาคือ วางแผนการดำเนินงานโดยคำนึงถึงกำไรที่จะเพิ่มขึ้นและความเจริญเติบโตของธุรกิจและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการจัดทำแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจแก้วมังกรครอบคลุมกิจกรรมทุกด้านไว้ล่วงหน้า อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ด้านการผลิต การเงิน บุคลากร การตลาด ตามลำดับ

3.3 ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในด้านการจัดองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดแบ่งหมวดหมู่งานได้อย่างเป็นสัดส่วนชัดเจน เหมาะสมต่อธุรกิจและมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากรโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของบุคลากร รองลงมาคือ มีการจัดระบบการทำงาน โดยนำหลักการจัดการทำงานที่ดีมาใช้ในการบริหารจัดการบุคลากรและธุรกิจ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้นำเอาระบบและอุปกรณ์เกี่ยวกับสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารบุคลากร บริหารจัดการงานให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการทำงาน ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ (แก้วมังกร) มีสภาพการ



จัดการไม่แตกต่างกันที่ระดับในนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม พบว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการที่แตกต่างกัน ในด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ในภาพรวมและด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำ สภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรือ จังหวัดเลย ด้านการควบคุม มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่เพื่อตรวจสอบว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาระดับใดบ้างที่มีสภาพการจัดการแตกต่างกัน ดังนี้ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรือ จังหวัดเลย ด้านการควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรือ จังหวัดเลย เมื่อพิจารณารายคู่ในด้านการควบคุม เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาแตกต่างกับเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาปวส./ปวท. หรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในระดับการศึกษาอื่นๆ เกษตรกรมีสภาพการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร เกี่ยวกับการจัดการให้ประสบผลสำเร็จ พบว่า

5.1 ด้านการวางแผน ต้องมีการวางแผนทางการเงิน เพื่อเตรียมเงินทุนให้เพียงพอต่อการลงทุน เพาะปลูก ซื้อวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์การปลูก ค่าจ้างแรงงาน ค่าขนส่ง ต้องมีการวางแผนด้านบุคลากร โดยเกษตรกรต้อง ติดต่อ เตรียมแรงงานล่วงหน้าให้เพียงพอต่อการปลูก ดูแลรักษา เก็บเกี่ยว

และขนส่งแก้วมังกร ต้องมีการวางแผนการผลิต ตั้งแต่การปลูก ดูแลรักษา เก็บเกี่ยวให้ได้คุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด

5.2 ด้านการจัดองค์การ เกษตรกรต้องจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน ตามความถนัด ความชำนาญ ความสามารถและสรีระร่างกาย

5.3 ด้านการนำ เกษตรกรต้องมีความรู้ในการปลูกแก้วมังกร สามารถให้คำแนะนำปรึกษาได้ดี ครอบคลุมหมายงานตามลำดับก่อน-หลัง สามารถทำได้ง่าย ควรขอความร่วมมือ และมีวิสัยทัศน์บุคลากร เพื่อให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน เพื่อช่วยทำให้ธุรกิจเจริญรุ่งเรืองและประสบผลสำเร็จ

5.4 ด้านการควบคุม เกษตรกรต้องควบคุมการทำงานทุกด้าน ได้แก่ การจัดทำบัญชี ทำรายงานผลการดำเนินงาน ควบคุมการทำงานของบุคลากร การผลิต และการตลาดให้เป็นไปตามแผน

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรือ จังหวัดเลย ในภาพรวมด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยภาพรวม

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า เกษตรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรือ จังหวัดเลยมีสภาพการจัดการในภาพรวม ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62, SD = 0.41$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และระดับปานกลาง 1 ด้าน

โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.54$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการดำเนินกิจกรรมในด้านต่างๆ ของเกษตรกรจะต้องอาศัยภาวะผู้นำ ในการมอบหมายงาน สั่งการ การจูงใจในการทำงาน การประสานงาน กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น คนในครอบครัว แรงงาน หรือ บุคลากรฝ่ายต่างๆ ที่มีหน้าที่ในการทำงานเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นช่วยทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังเอาไว้ ดังนั้นด้านการนำจึงเป็นด้านที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของเกษตรกรและเป็นด้านที่เกษตรกรให้ความสำคัญมาก ดังแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารในแต่ละองค์กรของ เนตรพัฒนา ยาวีราช (2556, หน้า 3) ที่ได้เสนอไว้ว่า การนำ (leading) เป็นการจูงใจ เป็นภาวะผู้นำ และการสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์กรเพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของ อมรรธณ รั้งกุล (2556, หน้า 76-77) ที่ได้เสนอเกี่ยวกับ การสั่งการ (directing) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการนำว่า เป็นภาระหน้าที่ในการสั่งการให้งานได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ต้องการโดยการที่ผู้บริหารจะต้องพยายามเอาชนะผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกฝ่ายเพื่อให้ร่วมมือกันทำงาน โดยการจูงใจ กระตุ้น ประสานงาน และส่งเสริมให้งานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ ชนกรณ์ คุณพลบุตร (2556, หน้า 4-5) ได้เสนอ การอำนวยการ (directing) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการนำ โดยได้เสนอว่า การอำนวยการ เป็นความรับผิดชอบในงานด้านต่างๆ ของผู้บริหารต่อองค์กร

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ โดยอาศัยการนำ (leading) หรือการจูงใจผู้ปฏิบัติงาน (motivation) สอดคล้องกับ วิรัช สงวนวงษ์วาน (2547, หน้า 3-4) ที่ได้เสนอว่า การนำ (leading) เป็นการสั่งการและการจูงใจให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างเต็มใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชัชฎา เกษมทรัพย์ แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ รุ่งศักดิ์ วิลามาต และสิทธิชัย บุขหมั่น (2551, หน้า 67-80) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการสั่งการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่สาม แต่สอดคล้องกับ นกตล จิตรมั่น (2554, หน้า 79-86) ที่ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจลานมันสำปะหลัง ในจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับด้านการจัดการเป็นลำดับแรก ซึ่ง McHale (2012) ได้ศึกษาเรื่องผู้นำที่ดีนำไปสู่ทีมที่ดี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการทำงานของทีมงาน โดยผู้นำต้องให้ความสำคัญต่อการกระตุ้น จูงใจและสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีมงาน นอกจากนั้นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีโดยเป็นคนกล้าคิดกล้าทำกล้าตัดสินใจ และต้องมีความซื่อสัตย์ และสอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 30 รายโดยสรุปเกษตรกรให้ความเห็นว่า เกษตรกรต้องมีความรู้ในการปลูกแก้วมังกร สามารถให้คำแนะนำปรึกษาได้ดี ควบคุมอบหมายงานตามลำดับก่อน-หลัง สามารถทำได้ง่าย ควรขอความร่วมมือ และมีวิสัยใจบุคลากร



เพื่อให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน เพื่อช่วยทำให้ธุรกิจเจริญรุ่งเรืองและประสบผลสำเร็จ

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 3.25$, $SD = 0.61$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการแบ่งหน้าที่ในการทำงานอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นทางการยังไม่มาก อาจเป็นเพราะแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นคนในครอบครัว ดังนั้นในการมอบหมายงาน แบ่งหน้าที่กันทำงานจะเป็นการพูดคุยกันส่วนใหญ่ และในการทำงานจะพิจารณาตามเวลาที่แต่ละคนทำได้หรือพิจารณาที่ความยากง่ายของงาน โดยส่วนใหญ่ผู้หญิงจะทำงานง่ายไม่ยุ่งยากหรือหนักเกินไป รวมถึงงานด้านการดูแล บำรุงรักษา ส่วนผู้ชายจะทำงานยาก เช่น การปลูก การเก็บเกี่ยว การขนส่ง เป็นหลัก หรือในกรณีที่จ้างแรงงานจากภายนอกก็จะเป็นลักษณะเช่นเดียวกัน คือ เป็นการพูดคุยตกลงรายละเอียดของงานด้วยวาจาเป็นส่วนใหญ่ แต่ในการจัดองค์การก็ยังเป็นด้านที่เกษตรกรต้องให้ความสำคัญเพราะต้องเลือกหรือแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ หรือมอบหมายงานให้กับคนที่เหมาะสมต่องาน เพื่อให้งานออกมาดีและสำเร็จตามที่คาดหวัง ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นว่า เกษตรกรให้ความสำคัญในด้านการจัดองค์การยังไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งในทางวิชาการด้านการจัดองค์การถือได้ว่าเป็นอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของเกษตรกร ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของ การจัดองค์การไว้ดังนี้ วิรัช สงวนวงษ์วาน (2547, หน้า 3-4) ที่ได้เสนอไว้ว่า การจัดองค์การ (organizing) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ การกำหนดความรับผิดชอบและปฏิบัติงาน การจัดโครงสร้างองค์การ

การจัดกลุ่มงาน ส่วน ชนงกรณ์ กุณทลบุตร (2556, หน้า 4-5) ได้เสนอไว้ว่า การจัดองค์การ (organization) เป็นการกำหนดระบบการทำงานเกี่ยวกับหน้าที่ต่างๆ ในองค์การ เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดี ส่วน เนตรพัฒนา ยาวีราช (2556, หน้า 3) ที่ได้เสนอว่า การจัดการองค์การ (organization) เป็นการนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มากำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงาน โดยงานของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มต้องประสานสอดคล้องกันเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จขององค์การ สอดคล้องกับ อมรรวรรณ รุ่งกุล (2556, หน้า 76-77) ที่ได้เสนอว่า การจัดองค์การ (organizing) เป็นภาระรับผิดชอบของผู้บริหารที่จะต้องจัดเตรียม และจัดการให้มีความสัมพันธ์กันที่ดี ระหว่างกลุ่มกิจกรรมหรืองานต่างๆ ที่จะต้องทำ ต้องมีการระบุขอบเขตของตำแหน่งงานต่างๆ และรายละเอียดความยากง่ายของงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชัชฎา เกษมทรัพย์ และคนอื่นๆ (2551, หน้า 67-80) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านจัดบุคคลเข้าทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านการจัดองค์การมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่สี่ และยังมีผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 30 ราย เกษตรกรส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เกษตรกรควรให้ความสำคัญในการจัดแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบในการทำงาน โดยพิจารณาจากความถนัด ความสามารถ ถ้าในกรณีเป็นแรงงานที่จ้างมาจากภายนอก เกษตรกรต้องมีการตกลงเงื่อนไขกับแรงงาน ที่เป็นคนนอกครอบครัวก่อนล่วงหน้า เพื่อตกลงค่าจ้าง หน้าที่ความรับผิดชอบ ให้

เรียบร้อย ชัดเจน เข้าใจกัน โดยส่วนใหญ่แรงงานจากภายนอกจะทำหน้าที่ ตัดผลแก้วมังกร เก็บเกี่ยว ผลผลิต

2. เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

2.1 เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบล ร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ในภาพรวมด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม จำแนกตามเพศ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย ที่มีเพศแตกต่างกันมีสภาพการจัดการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทำการเกษตร เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถทำการเกษตรได้ไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากการทำงานด้านการเกษตรในรูปแบบต่างๆ ของไทยส่วนใหญ่ที่พบเห็นโดยทั่วไป มีทั้งเกษตรกรที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย เกษตรกรที่ทำการเกษตรแล้วประสบผลสำเร็จมีทั้งเพศหญิงเพศชาย ดังนั้นในการทำการเกษตรจึงไม่มีข้อจำกัดว่าจะต้องเป็นเพศหญิงเท่านั้น หรือเพศชายเท่านั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ มากกว่าที่จะส่งผลให้เกษตรกรมีการจัดการที่ดีและทำให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ ชัชฎา เกษมทรัพย์ และคนอื่นๆ (2551, หน้า 67-80) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเพศ พบว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการวางแผน

ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่งการ ด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน แต่ยกเว้นข้อ 23 มีการสั่งงานโดยใช้วาจา และข้อ 5 มีการตรวจสอบคุณภาพงาน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ นพดล จิตรมัน (2554 , หน้า 79-86) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจลานมันสำปะหลังในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการบัญชีและการเงิน ด้านการผลิตและด้านการตลาด ไม่แตกต่างกัน ดังผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย จำนวน 30 ราย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นว่า เพศหญิงหรือเพศชาย ก็สามารถทำธุรกิจแก้วมังกรได้เหมือนกัน เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ทำเป็นอาชีพเสริม โดยเพศหญิงหรือเพศชาย อาจจะให้ความสำคัญหรือไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดการได้เหมือนกัน ซึ่งโดยทั่วไปเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบมากนัก ส่วนใหญ่จะปลูกตามๆ กัน ทำตามๆ กัน จึงมีการจัดการธุรกิจเป็นไปตามความเคยชินมากกว่าทำตามหลักวิชาการ

2.2 เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ในภาพรวมด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม จำแนกตามอายุ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน มีสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และ



ด้านการควบคุม เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีสภาพการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ อายุไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของเกษตรกร ซึ่งในการปลูกแก้วมังกรนั้นเกษตรกรอายุมากหรืออายุน้อยก็สามารถทำการเกษตรได้เหมือนกัน เช่น สามารถปลูกแก้วมังกรให้ได้ผลผลิตที่ดีได้เหมือนกัน สามารถขายแก้วมังกรได้เหมือนกัน ดังนั้นอายุจึงไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจัดการของเกษตรกร ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับความขยัน ความมุ่งมั่นตั้งใจในการดำเนินธุรกิจ หรือปัจจัยอื่นๆ มากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชัชฎา เกษมทรัพย์ และคนอื่นๆ (2551, หน้า 67-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยจากการเปรียบเทียบแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง โดยการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ พบว่า ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่ง ด้านการควบคุม จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับ นพดล จิตรมั่น (2554, 79-86) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจลานมันสำปะหลังในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัย พบว่า อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการบัญชีและการเงิน ด้านการผลิตและด้านการตลาด ไม่แตกต่างกัน ดังผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 30 ราย พบว่า เกษตรส่วนใหญ่เห็นว่า เกษตรกรที่มีอายุต่างกันไม่มีผลต่อการจัดการธุรกิจแก้วมังกรต่างกัน เพราะการทำธุรกิจแก้วมังกรไม่ได้มีความยุ่งยากซับซ้อน อายุอยู่ในช่วงวัยไหนก็

สามารถทำได้ ส่วนใหญ่จะทำตามๆ กันเพราะเห็นว่าร่ายได้ดี ทำตามความเคยชิน เคยทำอะไรก็จะทำอย่างนั้น ซึ่งอายุมากหรือน้อยไม่สำคัญเพราะเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นคนมีความรับผิดชอบ จะรู้ว่าเมื่อถึงเวลาไหน ฤดูกาลใด จะต้องทำการทำอะไรบ้าง ดังนั้น อายุจึงไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการธุรกิจแก้วมังกร

2.3 เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรในภาพรวมและด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำและการควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และการควบคุม เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีสภาพการจัดการที่แตกต่างกัน ในด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ในภาพรวมและด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ผู้ศึกษาจึงนำ สภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ด้านการควบคุม มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เพื่อตรวจสอบว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาระดับใดบ้างที่มีสภาพการจัดการแตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ด้านการควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการ

ของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอรือเรอ จังหวัดเลย เมื่อพิจารณารายคู่ในด้านการควบคุมเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษาแตกต่างกับเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาปวส./ปวท.หรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนในระดับการศึกษาอื่นๆ เกษตรกรมีสภาพการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การที่ระดับการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการ ด้านการควบคุมนั้น อาจเป็นเพราะ ส่วนใหญ่เกษตรกรที่ปลูกแก้วมังกรในตำบลร่องจิก มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวส./ปวท.หรือเทียบเท่า ซึ่งการที่เกษตรกรมีการศึกษา ความแตกต่าง อาจจะทำให้มีระดับความรู้ที่แตกต่างกัน จึงมีผลทำให้เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการปลูกแก้วมังกร มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการที่ดี โดยเฉพาะด้านการควบคุม ซึ่งความรู้ดังกล่าวก็จะทำให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการปลูกแก้วมังกร รวมถึงการจัดการกิจกรรมด้านต่างๆ ได้ดี โดยเฉพาะการควบคุมงานด้านต่างๆ ได้ดี โดยเกษตรกรจะรู้ว่าจะต้องทำอะไร อย่างไรบ้างเพื่อให้งานเป็นไปตามแผน เช่น ทำให้แรงงานทำงานได้ตามที่ต้องการ การใช้เงินเป็นไปตามแผน ผลผลิตได้ปริมาณและคุณภาพเป็นไปตามแผน ขายสินค้าได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ไม่สอดคล้องกับ ชัชฎา เกษมทรัพย์ และคนอื่นๆ (2551, หน้า 67-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยจากการเปรียบเทียบแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างระหว่างระดับการศึกษาผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการ

ขยายตัวของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในอนาคตไม่แตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับ ดลกร ขวัญคำ และคนอื่นๆ (2553, หน้า ค-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจเกษตรอินทรีย์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน โดยผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่รู้สึกพอใจ เพราะผู้จำหน่ายมีความรู้เกี่ยวกับสินค้า สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับสินค้าได้เป็นอย่างดี แต่ควรเพิ่มความรู้ด้านการจัดการเกษตรอินทรีย์ ให้มีความสำคัญกับมาตรฐานการรับรองเกษตรอินทรีย์ เพิ่มความรู้ด้านการบัญชีการเงิน โดยต้องมีการบันทึกต้นทุนการผลิตทางการบัญชีเพื่อช่วยจำ ตามหลักการบัญชีที่ถูกต้อง ง่าย และเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ บันทึกบัญชีโดยใช้ระบบใบสำคัญ กำหนดให้มีผังบัญชี สมุดเงินสดรับและสมุดเงินสดจ่าย ซึ่งเป็นสมุดบันทึกบัญชีขั้นต้น สมุดทะเบียนสินทรัพย์ แบบฟอร์มบันทึกต้นทุนการผลิต เอกสารประกอบการบันทึกบัญชีทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับเงินและใบสำคัญจ่ายเงิน รายงานรายรับรายจ่ายประจำเดือน จนสามารถทำงบดุลและงบกำไรขาดทุนเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจในเชิงธุรกิจได้จริง ควรเพิ่มความรู้และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับ นพดล จิตรมัน (2554, หน้า 79-86) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจลานมันสำปะหลังในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการบัญชีและการเงิน ด้านการผลิตและด้านการตลาด แตกต่างกัน ดังผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอรือเรอ จังหวัดเลย จำนวน 30 ราย พบว่า เกษตรส่วนใหญ่



เห็นว่า การมีความรู้ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจที่ดีกว่าคนอื่น จะทำให้คนๆ นั้นมีความคิด ทักษะแตกต่างจากคนอื่น มีการจัดการธุรกิจแตกต่างกัน โดยเฉพาะการควบคุมงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะคนที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้มากกว่า จึงมีผลต่อการควบคุมงานได้ดีกว่า ช่วยให้งานสำเร็จตามแผนที่วางไว้ เช่น ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ต้นทุนต่ำ ขายสินค้าได้หลากหลายช่องทาง ซึ่งจะแตกต่างกับเกษตรกรคนอื่นๆ ที่มีการศึกษาน้อย จะให้ความสำคัญกับการจัดการที่ตื้นเขินตามไปด้วย จึงอาจส่งผลทำให้การจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่วนในการขายสินค้านั้นก็จะมีขายให้เฉพาะพ่อค้าคนกลางที่จะรับซื้อ เนื่องจากไม่มีความรู้เกี่ยวกับ การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

2.4 เปรียบเทียบสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรในภาพรวม และด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม จำแนกตามระยะเวลาดำเนินธุรกิจ (แก้วมังกร) ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีระยะเวลาดำเนินธุรกิจ (แก้วมังกร) ที่แตกต่างกัน มีสภาพการจัดการของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม เกษตรกรที่มีระยะเวลาดำเนินธุรกิจแก้วมังกรที่ต่างกันมีสภาพการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ระยะเวลาในการปลูกแก้วมังกรมาก่อนหรือหลัง ไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกษตรกรดำเนินธุรกิจแล้วประสบผลสำเร็จเสมอไป

เพราะในปัจจุบันคนรุ่นใหม่ อายุน้อย หลายคนได้เรียนหนังสือในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย สามารถค้นคว้าหาข้อมูลอะไรใหม่ๆ ได้ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปลูกแก้วมังกรจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้มีประสิทธิภาพมากกว่า จึงอาจส่งผลทำให้การปลูกแก้วมังกรของคนรุ่นใหม่เหล่านั้นมีประสิทธิภาพมากกว่า และยังสามารถพัฒนารูปแบบการนำเสนอขาย การทำการตลาด การขยายโอกาสทางธุรกิจให้สามารถขายแก้วมังกรได้ในช่องทางอื่นๆ โดยเฉพาะในทางอินเทอร์เน็ต ใน เว็บไซต์ต่างๆ หลากหลายช่องทางได้มากกว่ารูปแบบการขายแบบเดิมๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ชีขญา เกษมทรัพย์ และคนอื่นๆ (2551, หน้า 67-80) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการเปรียบเทียบระหว่างประสิทธิภาพการทำงาน พบว่า ด้านการวางแผน และ ด้านการสั่งการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการจัดองค์กรไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ข้อ 13 มีการจัดระบบการรายงานอย่างสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยได้ทำการทดสอบแบบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ต่อ พบว่า ด้านการจัดองค์กร ที่มีต่อการจัดระบบการรายงานอย่างสม่ำเสมอจำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงาน มีความแตกต่าง ด้านการควบคุม จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ข้อ 28 มีการจัดตารางการทำงานให้เสร็จตามกำหนด และข้อ 33 มีการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของงานอยู่ตลอดเวลา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สอดคล้องกับ นพดล จิตรมัน (2554 ,79-86) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จใน

การดำเนินธุรกิจลานมันสำปะหลังในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาในการทำธุรกิจลานมันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการบัญชีและการเงิน ด้านการผลิตและด้านการตลาด ไม่แตกต่างกัน ดังผลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรตำบลร่องจิก อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย จำนวน 30 ราย พบว่า เกษตรส่วนใหญ่เห็นว่า ระยะเวลาในการทำธุรกิจแก้วมังกรไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการทำธุรกิจแก้วมังกรเพราะคนทั่วไปก็สามารถทำได้ ไม่มีกระบวนการที่ยุ่งยากซับซ้อน ทำได้ง่าย สามารถเรียนรู้วิธีการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยวได้ง่าย กระบวนการเป็นรูปแบบเดิมๆ คล้ายๆ กันทุกปี ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง ถ้ามีการปลูกเพิ่มก็จะมีเพียงค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น การดูแลรักษาเพิ่มขึ้น ดังนั้นระยะเวลาในการทำธุรกิจแก้วมังกรมานานหรือไม่ จึงไม่มีผลต่อการจัดการธุรกิจแก้วมังกร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

1.1 ด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีการจัดทำแผนการดำเนินงานล่วงหน้าเกี่ยวกับธุรกิจแก้วมังกรยังไม่ครอบคลุมกิจกรรมทุกด้านและยังไม่เป็นลายลักษณ์อักษรทุกด้าน เช่น ด้านการผลิต การเงิน บุคลากร การตลาด ดังนั้นเกษตรกรควรให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการดำเนินงาน โดยการเขียนแผนการดำเนินงานออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ไว้ล่วงหน้าให้ครอบคลุมกิจกรรมทุก ซึ่งจะทำให้เกษตรกรทำงานได้ง่ายขึ้นเป็นระบบ ระเบียบมากขึ้นและช่วยลดความผิดพลาดในการทำงาน

1.2 ด้านการจัดองค์การ ผลการวิจัย พบว่าเกษตรกรนำระบบและอุปกรณ์เกี่ยวกับสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ในการบริหารบุคลากรยังไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้น เกษตรกรควรศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบและอุปกรณ์สารสนเทศที่ทันสมัย เช่น การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์รูปแบบใหม่ๆ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาช่วยในการจัดระบบงานระบบฐานข้อมูลที่สำคัญต่างๆ และใช้ในการสื่อสารกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง และยังช่วยให้เกษตรกร ทำงานได้สะดวก รวดเร็วขึ้น

1.3 ด้านการนำ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการมอบหมายงานของเกษตรกรให้บุคลากรทำงานในด้านต่างๆ นั้นยังไม่ค่อยมีความชัดเจน ดังนั้น ในการมอบหมายงานให้กับ เช่น สมาชิกในครอบครัว แรงงานจากภายนอก ควรมีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการอธิบายชี้แจง และทวนถาม จะได้เข้าใจตรงกันและไม่ทำงานผิดพลาด นอกจากนั้นควรมีวิธีการจูงใจบุคลากร เช่น อาหารที่จัดให้ต้องตรงกับความต้องการหรือมีความเหมาะสม ส่วนด้านค่าจ้างต้องจ่ายไม่ต่ำกว่าที่จ้างกันทั่วไปและเป็นที่พอใจของแรงงาน ซึ่งจะทำให้แรงงานพอใจและทำงานเต็มที่

1.4 ด้านการควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานยังต้องมีการปรับปรุง โดยให้สามารถสรุปและรายงานผลให้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นเกษตรกรจะต้องกำหนดเวลาในการทำรายงานผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร ถูกต้อง ตรงเวลา ซึ่งรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรเป็นอย่างมากเพราะสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้นและนำไปวางแผนการดำเนินงานในอนาคตได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป



2.1 ควรมีการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้เกษตรกรประสบผลสำเร็จ

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่อง การแปรรูปเพื่อเพิ่ม

มูลค่าแก้วมังกรในเชิงธุรกิจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ในตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแปรรูป แก้วมังกรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ช่วยแก้ปัญหาในช่วงแก้วมังกรล้นตลาด

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร. (2558). *แก้วมังกร ผลไม้มากคุณค่า*. ค้นเมื่อ 17 กรกฎาคม 2558. จาก http://it.doa.go.th/pibai/pibai/n15/v_8-sep/rai.html.
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. (2558). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2557-2561) เทศบาลตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย*. ค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2558. จาก <http://www.rongjig.com>
- ชนงกรณ์ กุณทลบุตร. (2556). *หลักการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชฎา เกษมทรัพย์ แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ รุ่งศักดิ์ วัฒนา และสิทธิชัย บุขหมั่น. (2551). กลยุทธ์การปรับตัวทางการจัดการของธุรกิจรับเหมา ก่อสร้างในเขตอำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 2(3), 67-80.
- ดลกร ขวัญคำ ภูษณิศ และคนอื่นๆ. (2553). *การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจเกษตรอินทรีย์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน*. มหาวิทยาลัยแม่โจ้, คณะธุรกิจการเกษตร.
- เทศบาลตำบลร่องจิก. (2558). *ข่าวประชาสัมพันธ์งานวันแก้วมังกร เทศบาลตำบลร่องจิก อำเภอกุเรื่อ จังหวัดเลย*. ค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2558. จาก <http://www.rongjig.com>
- นฤมล มานีพพาน. (มปป.). *แก้วมังกร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพชรกระรัต.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2556). *การจัดการสมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: ทริปปี้เกิ้ลกรุ๊ป.
- นพดล จิตรม้น. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจลานมันสำปะหลัง ในจังหวัดกำแพงเพชร*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2550). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วิโกเทค. (2558). *ปลูกแก้วมังกร 1,500 ไร่ สร้างรายได้มหาศาล*. ค้นเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2558. จาก <http://www.vigotech.co.th/index.php?lay=show&ac=article&id=539817096&Ntype=8>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย. (2558ก). *ผลไม้เศรษฐกิจจังหวัดเลย*. ค้นเมื่อ ค้นเมื่อ 17 กรกฎาคม 2558 <http://www.loei.doae.go.th/newsite/?p=308>

- สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย. (2558ข). แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเกษตรจังหวัดเลย พ.ศ.2556-2559. ค้นเมื่อ วันที่ 1 สิงหาคม 2558 จาก <http://www.loei.doae.go.th/pageweb/vision.htm>
- อมรรณ รังกุล. (2556). การจัดการองค์กร. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คณานาวินา.
- McHale., N. (2012). Great leaders lead great teams. *Human Resource Management International Digest*, 20(4), 3-5.
- Yamane, T. (1967). *Elementary sampling theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.